

Mama en papa, altijd in de buurt

Technologie waarmee je je kroost van dichtbij opvolgt, geeft soms een vals veiligheidsgevoel

- ▶ Zowel een baby als een puber kun je op afstand in de gaten houden
- ▶ Andere systemen controleren mediagebruik
- ▶ Technologie kan overleg echter niet vervangen

Jozefien VAN HUFFEL

Stelt u zich even een ouder voor aan het stuur, met achterin de auto drie kinderen, verwickeld in een hevige discussie. Stelt u zich voor hoe het lawaai het niet enkel onmogelijk maakt je te concentreren op de weg, maar ook om je verstaanbaar te maken en dus om de ruzie te stoppen. En stelt u zich dan een auto voor waarin de chauffeur met een druk op de knop zijn of haar stem versterkt door de luidsprekers achteraan. Een bizar idee? Misschien, maar het systeem zit al in een bepaald model gezinswagen. Het is bovendien slechts een van vele technologieën die betrekking hebben op opvoeding en die ouders, toch op het eerste gezicht, meer controle en een grotere reikwijdte geven.

Sommige gadgets richten zich op de allerjongsten. Zo is er babykledij die de bewegingen, hartslag en ademhaling registreert en doorstuurt naar de smartphone van de ouders. Het enkelbandje van Sproutling doet nog meer: het meet temperatuur, licht en geluid in de babykamer, stuurt een waarschuwing naar de ouders vlak voor het kind ontwaakt en geeft aan of het opgewekt of humeurig zal zijn.

Handig? Kind & Gezin waarschuwt alvast ervoor dat dergelijke producten een vals gevoel van

veiligheid geven. „Zelf toezicht houden en de veiligheidsaanbevelingen tegen wiegendood volgen, blijft het belangrijkste”, zegt woordvoerder Leen Du Bois. „Artsen schrijven alleen een monitor voor hartslag en ademhaling voor bij een hoog risico op wiegendood, want anders draagt die niet bij tot preventie. Sommige commerciële producten meten bovendien onnauwkeurig of reageren op iets in de omgeving, zoals een tram op straat.”

Bovendien maakt de promotie van dergelijke producten sommige ouders onnodig ongerust. Du Bois: „We krijgen vaak de vraag of ouders het zich moeten aanschaffen. Want als er dan toch iets gebeurt en ze monitor niet alles, treft hen dan geen schuld? Natuurlijk niet.”

Een tweede domein is het mediagebruik van kinderen en jongeren. Tien jaar geleden luidde het advies nog dat je de gezinscomputer best centraal in de huiskamer installeert, om aldus op een ongedwongen manier

Een app zal de ouderlijke verantwoordelijkheid nooit kunnen vervangen

in gesprek te kunnen gaan over dat waar je kind op de computer mee bezig is. Laptops, smartphones en tablets maken dat echter moeilijk en er zijn dus almaar meer softwaresystemen en apps om toch te controleren wat kinderen uitvoeren op het internet. Sommige systemen sturen ouders een uitgebreid rapport met bezochte websites, berichten of contactpersonen. Bij andere is het mogelijk een lijst te maken van wat er wel of niet toegelaten

is voor je kinderen of om de tijdsduur te beperken.

„Verkopers zetten hard in op een veiligheidsdiscours”, zegt Bieke Zaman van het Instituut voor Mediastudies aan de KU Leuven. „Als jij het als ouder maar allemaal in de gaten hebt, leeft je kind in een veilige wereld. De realiteit is echter dat een kind niets leert als je het overal van weghoudt. Je riskeert ook dat je kind de restricties die jij instelt omzeilt.”

Bovendien ervaren kinderen en ouders niet dezelfde zaken als gevaarlijk. Zaman: „Terwijl ouders vrezen dat hun kind op internet in contact komt met onbekenden met verkeerde bedoelingen, is dat geen risico waar kinderen van wakker liggen. Ze zijn bijvoorbeeld meer bezorgd om re maken te krijgen met online pesten. Stilaan ontstaan er nieuwe toepassingen, waarbij ouders niet beslissen wat mag en niet mag, maar aangezet worden om allerhande thema's met hun kinderen te bespreken.”

Ook systemen waarmee je letterlijk kunt controleren waar je kind uithangt, dankzij een zender of een app op hun smartphone die voortdurend coördinaten doorgeeft, gebruik je beter enkel in overleg, zodat ze het wederzijdse vertrouwen niet schaden. Als je ze al gebruikt, want tegenstanders twijfelen ook hier aan het nut. „Ze maken de angst veeleer groter dan kleiner en voegen niets toe aan de werkelijke veiligheid”, stelt Henk Boeke van de Nederlandse website Ouders Online. „Een app zal de ouderlijke verantwoordelijkheid nooit kunnen vervangen.”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

STANDPUNT

Luk VANMAERCKE

Emancipatie

Verandering. Het is een woord dat vele ladingen dekt en uiteenlopende emoties uitlokt. Soms streven we ernaar, soms zouden we liever alles bij het oude laten. Vaak verlangen we naar verandering, om vervolgens heimwee te hebben naar de tijd van toen. Meestal is verandering gewoon onvermijdelijk. Ze is dan niet iets wat we bewust kiezen, maar iets dat ons overkomt en waarmee we moeten leren omgaan. Globalisering, klimaatverandering of technologische revolutie, het zijn allemaal zaken waar we niet echt om hebben gevraagd, maar die ons leven grondig beïnvloeden.

De emancipatie van de vrouw is beslist een grote en ingrijpende verandering. Die kwam niet uit de lucht vallen, er werd voor gestreden. In de Verenigde Staten begon dat al in de negentiende eeuw, bij ons een eeuw later. In de jaren 1960 zagen we een stroomversnelling. Het besef drong door dat er geen enkele reden is om vrouwen minder kansen en rechten te geven dan mannen. Veel lezers van *KERK & leven* hebben de tijd nog gekend dat vrouwen niet mochten stemmen, terwijl we dat nu aan onze dochters niet meer uitgelegd krijgen.

In een samenleving waarin het belang van spierkracht afneemt en plaatsmaakt voor intellectuele en creatieve talenten, wordt de gelijke positie van mannen en vrouwen de normaalste zaak van de wereld. Er zijn steeds minder beroepen die evident mannelijk zijn. Kan iemand nog een leidinggevende positie bedenken waarin vrouwen niet zouden kunnen uitblinken? De politiek gaf alvast het goede voorbeeld. Er zijn vandaag bijna evenveel vrouwelijke als mannelijke parlementsliden in ons land. In onze regeringen zijn vrouwen momenteel wel ondervertegenwoordigd, maar hun politieke doorbraak is definitief en onomkeerbaar.

In ons *Dossier* (zie bladzijde 10 en 11) richten we de schijnwerpers op de vervrouwelijking van vele beroepen en de gevolgen daarvan. Die blijken ingrijpend te zijn. Mannenbastions veranderden of werden gesloopt. Soms veranderden ze zelfs in vrouwenbastions, zoals het onderwijs. Dat is ook niet gezond. Het doel is niet mannen door vrouwen vervangen, maar beide geslachten gelijke kansen geven en zo tot een evenwichtige arbeidsmarkt komen.

Die ingrijpende verandering van de arbeidsmarkt heeft ook gevolgen aan het thuisfront. Dat werkende vrouwen nog steeds het leeuwendeel van de huishoudelijke en opvoedkundige taken op zich nemen, is niet houdbaar. Almaar meer mannen beseffen dat ze een groter deel van dat werk op zich moeten nemen. Meer nog, ze ontdekken hoe fijn het kan zijn om meer tijd te maken voor het gezin. Globaal gezien is er echter nog een flink stuk van de weg af te leggen.

Ondanks die groeipijnen is de vrouwenemancipatie een uitgesproken positieve omwenteling. Vanuit het individu bekeken, is het immers onrechtvaardig dat iemands geslacht zijn of haar kansen in het leven bepaalt. Vanuit de samenleving beschouwd, zou het dwaas zijn om de helft van de talenten niet te benutten. Bedrijven, organisaties en overheidsdiensten waarin vrouwen en mannen samenwerken, zijn evenwichtiger, gezonder, vollediger.

De emancipatie van de vrouw is onomkeerbaar. Het gaat dus niet om een modieuze gril, een of andere hype die wel weer voorbij zal waaien. Dit is de nieuwe wereld waarin wij leven. Landen waar de vrouwenemancipatie nog niet plaats vond, zullen vroeg of laat volgen.

Dat geldt ook voor de Kerk. Het recente pleidooi van bisschop Van Looy voor meer vrouwen in kerkelijke topfuncties is een belangrijk signaal. „Zeker wat de aanwezigheid van vrouwen betreft in bestuursfuncties, hebben we nog een hele weg te gaan. De Kerk als beleidsstructuur moet de gelijkheid van man en vrouw respecteren”, zei hij via Kerknet. Laten we hopen dat we die vooruitgang zo snel mogelijk mogen begroeten.”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

Is het slim om het mediagebruik van tieners streng af te bakken met technologie? © Belga Image